

متن پرسش

سلام علیکم: استاد عزیز در بحث نفی منیت و دوری جستن از حب نفس و خودیت که منشا غضب و سوء خلق هست و اینکه در روایات آمده که اگر کل مردم شهر جمع شوند و عرضه دارند که شما بدی اگر ناراحت شوی از مانیستی یا اینکه برسر پیامبر زباله خاکستر می‌ریختن و موارد بی‌شمار دیگری از این قبیل می‌خواستیم با عنوان مثالی به پاسخ تمامی سوالاتم در مورد نفی غضب و نفی حب النفس برسم. شخصی صبح از خواب برمی‌خیزد با خانمش روبرو می‌شود به او سلام می‌کند او می‌گوید سلام و زهر مار چرا جورابات اون گوشه افتاده خیلی کثیف و نامرتبی احمق بی شعور. اون شخص هیچی نمیگه و میگه باید کظم غیظ کنم هیچی نمیگه و سرشو میندازه پایین و میره لباسشو میپوشه و میره سرکار تو محیط کار یکی بهش میگه تو غلط کردی که اون وسیله رو گذاشتی اونجا بیشعور عوضی تو خیلی نفهمی (و حال آنکه افراد زیادی این مکالمه رو دارن میشنون) و با دست هلش میده و اون میخوره زمین و اون شخص میگه اگه من حرفی بزنم منیت هست و نباید چیزی بگم سرشو میندازه پایین و میره شخص دیگه ای از راه میرسه و بهش میگه خاک برسرت کنن حقته که هرکی از راه میرسه بهت میگه بیشعور و توهیچی نمیگی و سرتو میندازی پایین و میری چون جواب هیشکی رو نمیدی و میگی میخام بر منیت غلبه کنم همه میزنن توسرت و هرچی دلشون میخاد بهت میگن. دوباره سرشو میندازه پایین و میگه چون بهم گفت خاک توسرت اگه جوابشو بدم و ناراحت بشم نتونستم بر هوای نفس و حب نفس غلبه کنم از اون گذشته دچار خشم و غضب میشم دوباره راهش رو میگیره و میره چند قدمی بیشتر جلو نمیره که یکی دیگه میاد و با پا میزنه پشت پاش و میخوره زمین با خودش میگه باید کظم غیظ کنم حضرت علی آب دهان تو صورتش پرتاب کردن هیچی نگفت که به هوای نفسش غلبه کنه منم باید از ایشون یاد بگیرم و با این شخص دعوا نکنم راهش رو میگیره میره و یکی از راه میرسه یه سیلی محکمی تو صورتش میزنه و فرار میکنه با خودش میگه خدایا یه سیلی کم بود یکی دیگه بهم بزن. صورتش سرخ میشه از سیلی ولی هیچی نمیگه راهش رو میگیره و میره تو یه جمع خانوادگی وقتی چیزی میگه یه نفر تو اون جمع بهش میگه تو خیلی بیخود کردی که این حرف رو زدی آشغال فلان فلان شده عقل نداری تو مگه. چند تا فحش تو اون جمع هم بهش میده و اون پیش خودش میگه تو جمع بهم توهین کردن اگه باهاش دهن به دهن بشم دچار خشم و غضب میشم خدا داره منو امتحان میکنه پس هیچی نمیگم که دچار غضب نشم یا میشینه تو اون جمع و سرش رو میندازه پایین و خورد میشه یا اینکه با جمع خدافظی میکنه. پیش خودشم شاید بگه من خوار شدم اما اشکالی نداره نباید هیچی بگم چون خدا اگه غضبناک بشم بر من غضب میکنه. (قابل

ذکر هست که این شخص شخص محترمی هست و در نهایت عقل هم هست و هیچ کسی هم نمیدونه که این شخص آدم فوق العاده مومنی هم هست هیچ کسی نمیدونه) رفتار این شخص به نظر شما درسته؟ اگه اشتباهه بفرمایید که رفتارش چطور باید باشه که با تعالیم اسلامی که تو ذهنشه و اینکه مدام میگه نباید غضبناک بشم جور دربیاد و هرکسی از راه میرسه تو سرش نزنه و اونم بخاطر غلبه بر غضب و حب نفس چیزی نگه. لطفا مفصل توضیح بدید که وقتی مواجه میشه با این افراد بهشون چی باید بگه وقتی این رفتارها رو باهاش میکنن. این سوال، سوال خیلی از دوستانی هست که تو جلساتتون شرکت میکنن. لطفا مفصل جواب بدین تا با غضب روبرو نشیم. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: البته که در مسیر دفاع از حق باید هر سختی و توهینی را تحمل کرد. ولی این به معنای این نیست که از حفظ عزت نفس خود کوتاهی کنیم و از خود دفاع ننماییم. معلوم است که باید مخاطب ما بفهمد کار او غلط بوده است مگر آنکه سطح ما سطحی نباید باشد که همسنگ افراد دون پایه شویم. و این نیز باید در راستای حفظ عزت نفس باشد. کسی حق ندارد عزت ما را نادیده بگیرد و ما نیز نباید نسبت به عزت نفس خود حساس نباشیم. حداقل اگر نمی‌توانیم و یا صلاح نیست مقابله کنیم باید نسبت خود را با چنین افرادی جدا کنیم. موفق باشید